

udenlandske filialer, faste driftssteder eller repræsentationskontorer for udenlandske virksomheder, der har etableret sig i Danmark og driver aktiviteter på denne måde. Betegnelsen spiller ingen rolle. Disse aktiviteter kan ikke betegnes som »virksomheder«, da de er uselvstændige enheder indenfor en virksomheds rammer. Regnskaber for sådanne aktiviteter kan kun være dele af det samlede regnskab for den udenlandske virksomhed og bogføringen vil typisk kun omhandle de i Danmark udøvede aktiviteter.

Efter forslaget's stk. 2, nr. 1, 1. pkt., omfatter bogføringspligten desuden de virksomheder, organisationer og sammenslutninger m.v., som uden at være danske erhvervsdrivende virksomheder eller udenlandske virksomheder med danske erhvervsaktiviteter efter stk. 1 er afgiftspligtige, eller som er fuldt eller begrænset skattepligtige, typisk efter Selskabsskatte-lovens §§ 1 og 2 eller Fondsbeskatningslovens § 1. Er en virksomhed omfattet af såvel stk. 1 som stk. 2, behandles den efter stk. 1, således at der ikke er mulighed for dispensation efter f.eks. stk. 2, nr. 1, 2. pkt. Efter denne bestemmelse kan de statslige told- og skattemyndigheder som hidtil helt eller delvist fritage fra bogføringspligten. Det vil typisk være meget små enheder.

Hvis en virksomhed m.v. er skattepligtig og samtidig modtager tilskud, skal den tillige behandles efter forslaget's stk. 2, nr. 2. Har den bevilgende myndighed behov for regnskabsmæssige oplysninger med et grundlag, der gør bogføring nødvendig, behandles forholdet efter nr. 2. På tilsvarende måde som i nr. 1 for told- og skattemyndighederne kan den myndighed, der bevilger tilskuddet, fritage fra hele bogføringspligten eller blot for nogle af bestemmelserne. Told- og skattemyndighederne vil dog kunne have behov for et regnskabsgrundlag for den regnskabsmæssige dokumentation, selvom den bevilgende myndighed ikke har dette behov.

Ved »direkte tilskud« forstås kontante tilskud, som ydes efter ansøgning fra den enkelte virksomhed, organisation eller sammenslutning eller på anden måde tildeles denne, f.eks. underskudsdekning. Her kan f.eks. være tale om modtagelse af tipsmidler. Tilskud til en lokal forening fra en landsforening (f.eks. DIF) via tipsmidlerne er dog ikke »direkte tilskud«. Generelle ordninger såsom ydelse af lavtforrentede lån, skattebegunstigelser m.v. indebærer ikke, at man omfattes af loven. Her er kun tale om indirekte tilskud. Stiller den danske stat eller EU vederlagsfrit lokaler eller lign. til rådighed for virksomheden eller foreningen, er der heller ikke tale om direkte tilskud.

Modtager en virksomhed, organisation eller sammenslutning vederlag fra den danske stat eller EU

som modydelse i et forretningsmæssigt forhold, anses den pågældende ikke af den grund for at modtage tilskud.

Modtages tilskud i en kortere periode, kan man risikere at være bogføringspligtig for denne periode. Bemærk her forslaget's § 13, hvorefter organisationen eller sammenslutningen, efter at bogføringspligten er ophørt, fortsat skal opbevare regnskabsmaterialet for den pågældende periode efter reglerne i forslaget.

Modtager virksomheden m.v. tilskud fra kommune eller amtskommuner, omfattes den ikke af den grund af lovforslaget. Disse enheder foreslås ikke omfattet af bogføringspligten, da de som oftest er af begrænset økonomisk omfang. Er den pågældende organisation eller sammenslutning erhvervsdrivende, f.eks. et anpartsselskab, eller skattepligtig til Danmark indtræder bogføringspligten imidlertid altid efter forslaget's stk. 1 eller stk. 2, nr. 1.

Nogle af de tilskudsmodtagende har ikke tidligere været omfattet af lovmæssig bogføringspligt. I realiteten ville de pågældende normalt alligevel skulle have bogført for at kunne opfylde dokumentationspligt i forhold til en bevilgende myndighed.

Mange af de virksomheder m.v., der omfattes af forslaget, er ubetydelige og må anses for så uformulende, at bogføring i fuldt omfang kan virke uforholdsmæssigt belastende i forhold til nyttevirksomheden. Men skattemyndigheder eller tilskudsbevilgende myndigheder kan efter forslaget fritage den skattepligtige eller tilskudsansøgeren for unødigt belastning, hvis bogføringspligten alene følger af § 1, stk. 2. Hertil kommer, at bogføringen altid skal indrettes efter virksomhedens art og omfang, jf. forslaget's § 6, hvorfor den i mange af disse virksomheder kan indrettes til et absolut minimum, der næppe kan blive nogen væsentlig belastning.

F.eks. indenfor Undervisningsministeriets område findes en række selvejende undervisnings- og uddannelsesinstitutioner, der ikke er omfattet af § 1, stk. 1. Disse institutioner kan henføres til § 1, stk. 2, nr. 2, og er ikke omfattet af lov om statens regnskabsvæsen m.v. For disse institutioner gælder detaljerede bogføringsmæssige regler med hjemmel i den pågældende institutionslovgivning, hvorfor der efter Undervisningsministeriets opfattelse normalt ikke vil være behov for at lade disse institutioner være omfattet af denne bogføringslov.

Skattestyrelseslovens § 38 finder anvendelse i tilfælde af klager. Her kan skatteministeren bestemme hvilke told og skattemyndigheder, der skal træffe bestemmelse efter forslaget's § 1, stk. 2, nr. 1, og hvilken adgang, der skal være til klage over en sådan afgørelse. Regler herfor vil blive fastsat ved en ændring af »Sagsudlægningsbekendtgørelsen« som senest affat-